

ESTILS D'ENSENYANÇA

Estil inclusiu

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ.
2. CONCEPTE D'INCLUSIÓ.
3. OBJECTIUS DE L'ESTIL
4. ANATOMIA DE L'ESTIL.
5. APLICACIÓ DE L'ESTIL D'INCLUSIÓ: Descripció d'un episodi.
6. COM FER-HO?: Preimpacte. Impacte. Postimpacte.
7. CARACTERÍSTIQUES DE L'ESTIL. SELECCIÓ I DISSENY DE CONTINGUTS: EL PROGRAMA INDIVIDUALITZAT: Concepte de grau de dificultat. Identificació del factor que determina el grau de dificultat.
8. COMENTARIS ESPECÍFICS SOBRE L'ESTIL.
9. CANALS DE DESENVOLUPAMENT.
10. EXEMPLES DE PROGRAMES INDIVIDUALIZATS.

INTRODUCCIÓ

Muska Mosston va desenvolupar una estructura d'ensenyament i tenia l'objectiu d'aconseguir la independència de l'alumne, i és aquí on la vam començar a veure. Aquest estil d'inclusió es diferencia de la resta perquè hi ha múltiples nivells d'execució d'una mateixa tasca.

En aquest estil trobem els alumnes prenent decisions i fent-se preguntes com: ¿En quin nivell d'execució començar?

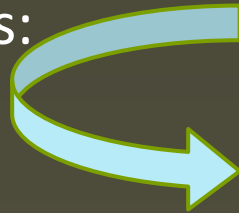
Per entendre bé aquest estil hem de posar exemples, tant del que seria un joc inclusiu com un d'exclusiu:

- Si ficàrem una corda horitzontal i n'apujàssim l'altura en funció de qui superi la corda i deixant enrere els que no la superassen seria exclusiu.
- Si ficàrem una corda en diagonal i deixéssim a l'alumne començar i evolucionar lliurement, sí que seria inclusiu.

EL CONCEPTE D'INCLUSIÓ

- Els 4 primers estils disseny de tasques al mateix nivell.

- Aquest estil introdueix una concepció diferent del disseny de tasques:

Els múltiples
n i v e l l s
d'execució
d'una mateixa
tasca

¿ EN QUIN NIVELL D'EXECUCIÓ COMENÇAR?

Tasca com a
ESTÀNDARD ÚNIC.

A tots els alumnes que participen en la pràctica se'ls demana que boten la mateixa alçada cada vegada.

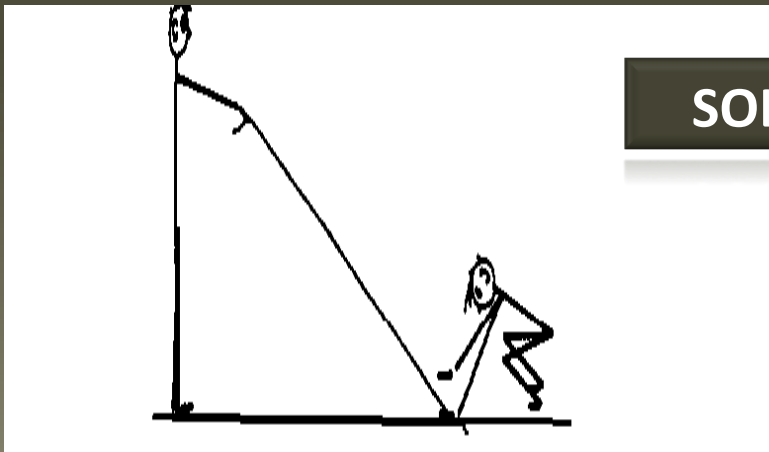
L'**OBJECTIU** és la *INCLUSIÓ* de
tots els participants.

SOLUCIÓ

Inclinar la corda

La intenció i l'acció de l'episodi són congruents, ja que en inclinar la corda s'aconsegueix l'objectiu de crear les condicions per a la *INCLUSIÓ*.

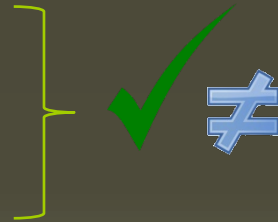

OBJECTIUS DE L'ESTIL

1. La inclusió dels alumnes.
2. Una realitat que s'acomode a les diferències individuals.
3. L'oportunitat de participar segons el mateix nivell d'execució.
4. L'oportunitat de disminuir el nivell d'exigència per tenir èxit en l'activitat.
5. Aprendre a veure la relació existent entre les pròpies aspiracions i la realitat de l'execució.
6. Aconseguir més individualització que en els estils previs, ja que hi ha elecció d'alternatives del nivell d'execució en cada tasca.

ANATOMIA DE L'ESTIL

- **Preimpacte** → professor.
- **Impacte** → alumne.
 - Observació de les opcions.
 - Decisió de punt de sortida segons autovaloració (assegurança de l'èxit).
 - Després del primer intent amb èxit:
 - Tornar al nivell
 - Nivell superior
 - Nivell inferior
- **Postimpacte** → Alumne: valoració de l'execució i decisió del següent nivell a seguir.
 - Valoració del resultat.
 - Tornar a elegir: repetir nivell, nivell superior, nivell inferior.

Edat, localització
geogràfica, cultura...

ANATOMIA DE L'ESTIL

Aquest estil

INVITACIÓ

PERSONES INCAPACITADES
PER DIVERSES SITUACIONS

~~IMPOSSIBLE~~

APLICACIÓ DE L'ESTIL

Descripció d'un episodi

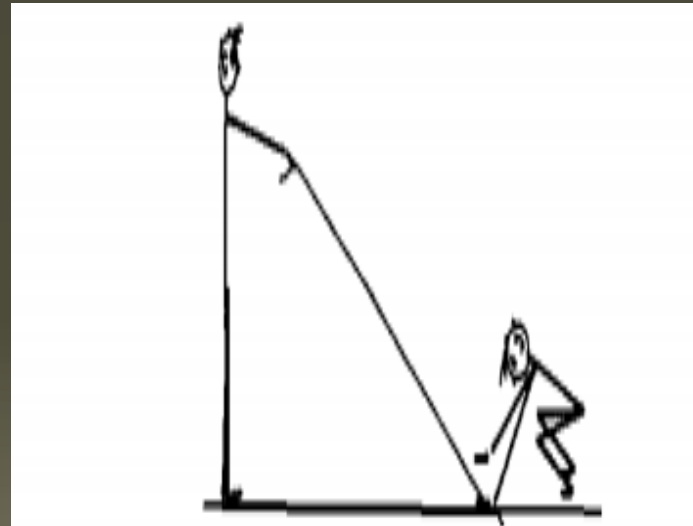
- Inclusió

- Corda inclinada

- Demostració

Descripció d'un episodi

- Exposar la tasca als alumnes, després de l'exemple.
- Els alumnes es dispersen amb les seves fitxes i trien la seva localització.
- Ells mateixos trien els nivells individuals de partida i prenen les decisions sobre els següents passos a seguir.
- El professor tindrà una fase d'observació i a continuació donarà "feedback" individual (= Estil D).
- El "feedback" serà neutral per part del professor i estarà relacionat amb les decisions i el rol de l'alumne i no amb l'execució de la tasca.

¿COM VA?

VEIG QUE SAPS PRENDRE DECISIONS

Descripció d'un episodi

OBJECTIU: Ensenyar a l'alumne a prendre decisions adequades sobre l'elecció del nivell que és capaç d'executar en aquest contingut en concret.

En cas d'error en l'execució:

- El professor suggereix a l'alumne que revise la fitxa.
- Deixa temps perquè l'alumne s'adone només de l'error.
- Si no és així, el professor els ho dirà.

¿COM FER-HO?

- Totes les decisions d'aquesta fase les pren el professor.
 - ✓ Per a la introducció de l'estil a una classe nova, aquest prepara la "presentació del concepte", revisa la seva seqüència, les preguntes i els comentaris adients.
 - ✓ Això no serà necessari per a les següents sessions. L'experimentació és la manera més segura que ho recorden.
- El professor prepara el "Programa Individualitzat" per a les tasques seleccionades.

¿COM FE-HO?

1. Situar els alumnes presentant el concepte; mitjançant:

2. Establir l'objectiu principal de l'estil: incloure els alumnes en la tasca proporcionant-los diferents nivells per a la seva execució.
3. Descriure el paper de l'alumne, que el porta a:
 - a) Examinar les diferents opcions.
 - b) Seleccionar un nivell inicial d'execució.
 - c) Executar la tasca.
 - d) Valorar la pròpia execució segons els criteris establerts.
 - e) Decidir si hi ha o no un altre nivell desitjat o adequat.

2. FASE D'IMPACTE

4. Descriure el paper del professor, que el porta a:

- a) Respondre a les preguntes de l'alumne.
- b) Iniciar la comunicació amb l'alumne.

5. Presentar els continguts. → descriure el "Programa Individualitzat". Identificar el factor que determina el grau de dificultat.

6. Explicar l'organització i establir els paràmetres necessaris.

7. En aquest moment, la classe ja pot dispersar-se i començar amb els rols individuals i l'execució de les tasques.

¿COM FER-HO?

- Els alumnes avaluaran la seua actuació mitjançant l'ús de la fitxa de criteris.
- El professor observarà la classe abans de començar a moure per contactar amb cada alumne i oferir feedback relacionat amb la participació en el paper.
- El principi de la comunicació verbal és el mateix que en l'estil d'autoavaluació, afegint ací la dimensió de verificar (no aprovar) si l'alumne ha seleccionat el nivell apropiat.

CARACTERÍSTIQUES DE L'ESTIL

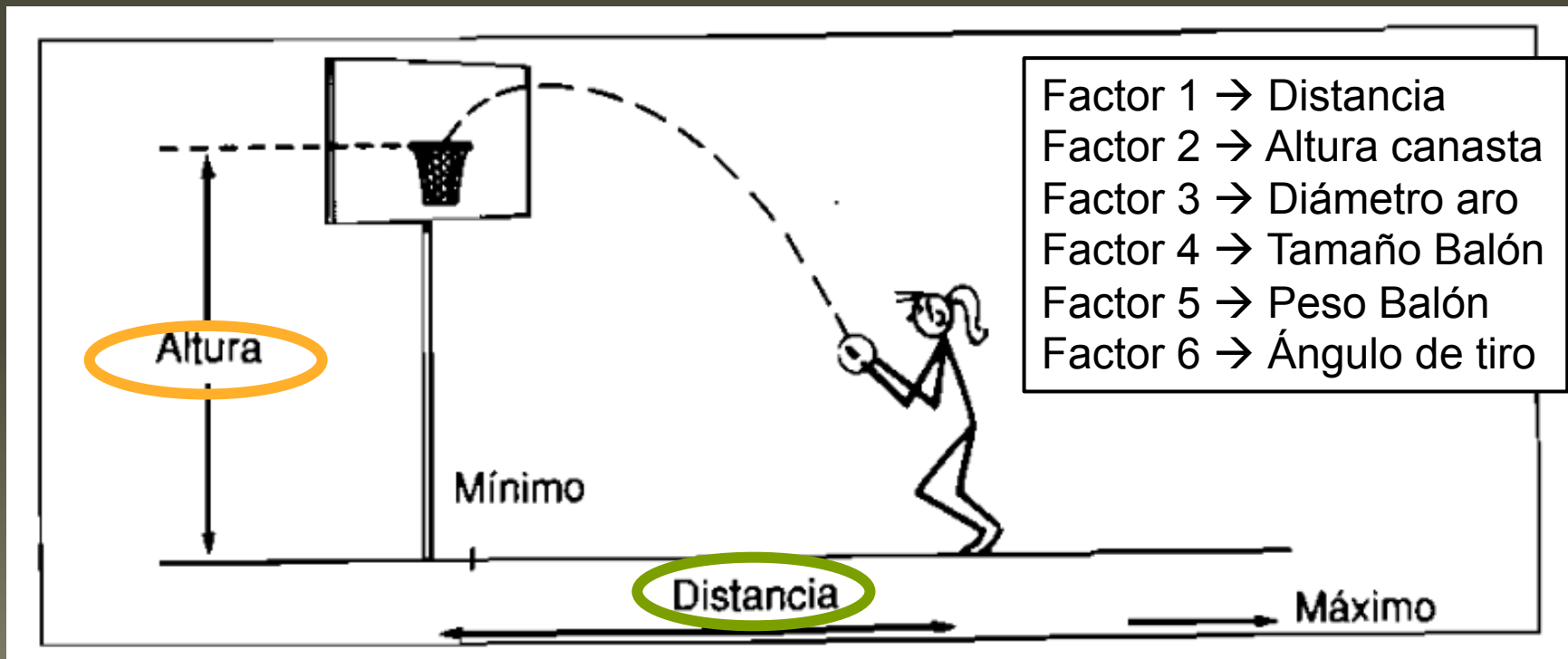
1. Implica que el professor accepta filosòficament el concepte d'inclusió.
2. El coneixement sobre la noció de no controvèrsia del professor s'expandeix, es programen episodis tant d'exclusió com d'inclusió.
3. Es creen condicions perquè l'alumne experimente relació entre aspiració i realitat.
4. Els alumnes tenen oportunitat d'aprendre a acceptar les diferències entre aspiració-realitat i reduir la separació entre ambdues.
5. Implica la legitimitat de fer més o menys que els altres, es tracta del mesurament d'“el que jo puc fer”.

SELECCIÓ I DISSENY DE
CONTINGUTS: EI PROGRAMA
INDIVIDUALITZAT

Concepte de grau de dificultat

El grau de dificultat determina la complexitat d'una tasca motriu en forma d'escala o graduació unificada.

Identificació del factor que determina? El grau de dificultat

1r

Es presenten preguntes al professor quan vol dur a terme una sessió amb l'Estil E:

Com identificar els factors que conformen la tasca seleccionada?

¿ Què em farà falta per saber sobre la tasca? ...

Identificació del factor que determina? El grau de dificultat

2n

Després de seleccionar la tasca. → **Comentaris: com va proporcionar la inclusió?**

1. Determinar els factors de la tasca:

- Intrínsecs: pertanyen a l'estructura de l'activitat.
- Extrínsecs: condicionants externs a l'execució.

2. Seleccionar ordre de graduació dels factors.

- *Factor/s clau + Factor/s de suport*

3. Identificar escala de possibilitats dins el factor clau.

Identificació del factor que determina? El grau de dificultat

Denominación de la tarea: Golpe corto de aproximación

Factores externos

- Número de repeticiones: 10
- Tiempo:

Factores intrínsecos

- 2 Distancia
- Altura
- Peso de los aparatos
- Tamaño de los aparatos
- 1 Tamaño de la diana
- Velocidad
- ?
- Postura

Escala

Líneas A, B, C (3 m, 5 m, 7 m)

pequeña 10 cm, grande 30 cm

La Tabla de Factores será como sigue:

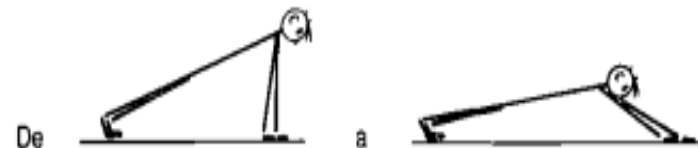
Denominación de la tarea: Flexión de brazos

Factores externos

- Número de repeticiones: 3
- Tiempo:

Factores intrínsecos

- Distancia
- Altura
- Peso de los aparatos
- Tamaño de los aparatos
- Tamaño de la diana
- Velocidad
- 1 Postura-ángulo entre brazos y cuerpo

❖ EJEMPLO DE FITXA INDIVIDUALITZADA

Colp d'aproximació en golf

Nombre _____
 Clase _____
 Fecha _____

Estilo B C D (E)
 Programa individualizado nº _____

Golf — golpe corto de aproximación

Al alumno:

1. Selecciona un nivel inicial y marca el número que esperas lograr.
2. Realiza la tarea y pon una cruz en el número de la ejecución realizada.
3. Compara tu ejecución con los criterios establecidos.
4. Decide si repites la tarea al mismo nivel o a uno distinto.

Criterios:

1. De pie con los pies juntos.
2. Flexiona las rodillas ligeramente como si empezaras a sentarte.
3. Contacta la pelota a la altura del talón izquierdo.
4. Seguimiento del movimiento y la trayectoria de la pelota, manteniendo firme la muñeca izquierda al contactar con ella.
5. No dejes que el palo sobrepase la mano izquierda.
6. Mantén bajo el vuelo de la pelota.
7. Golpea hacia un punto predeterminado, haciendo rodar la pelota hacia el hoyo.

La tarea: Elige una distancia (línea A, B o C), y una diana (grande o pequeña). Realiza 10 golpes cortos y anota el número de veces que has dado a la diana.

Línea A _____

Línea B _____

Línea C _____

Distancia	DIANA GRANDE										
A	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
B	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
C	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Distancia	DIANA PEQUEÑA										
A	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
B	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
C	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

COMENTARIS ESPECÍFICS SOBRE L'ESTIL

Objetius principals d'aquest estil:

1. Participació continuada i desenvolupament de TOTS els ALUMNES

2. Reduir la **distància entre aspiració i realitat.**

Pot tenir un **origen emocional** → **Rol del professor** → **Establir diàleg amb l'alumne.**

3. Trencament emocional del professor per als “millors alumnes”.

4. Incloure alumnes desfavorits → Convidar a la participació “i jo també puc fer-ho!”

- En el punt de sortida obtenir èxit.
- Oportunitat de progressar.

COMENTARIS ESPECÍFICS SOBRE L'ESTIL

5. A nivell operatiu: s'ofereix període més llarg per a una pràctica independent.

No → realitzar episodis aïllats; SÍ → dissenyar programa individualitzat per distints episodis

NOTA: En l'Educació Especial és un estil d'ús obligat. A més, es considera que tot alumne hauria de passar per la situació de no controvèrsia que requereix aquest estil.

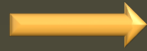
CANALS DE DESENVOLUPAMENT

■ CANAL FÍSIC

La posició es desplaça cap al màxim:
Els alumnes decideixen sobre el seu desenvolupament físic

■ CANAL SOCIAL

La posició es desplaça cap al mínim:
No hi ha d'haver socialització

■ CANAL EMOCIONAL

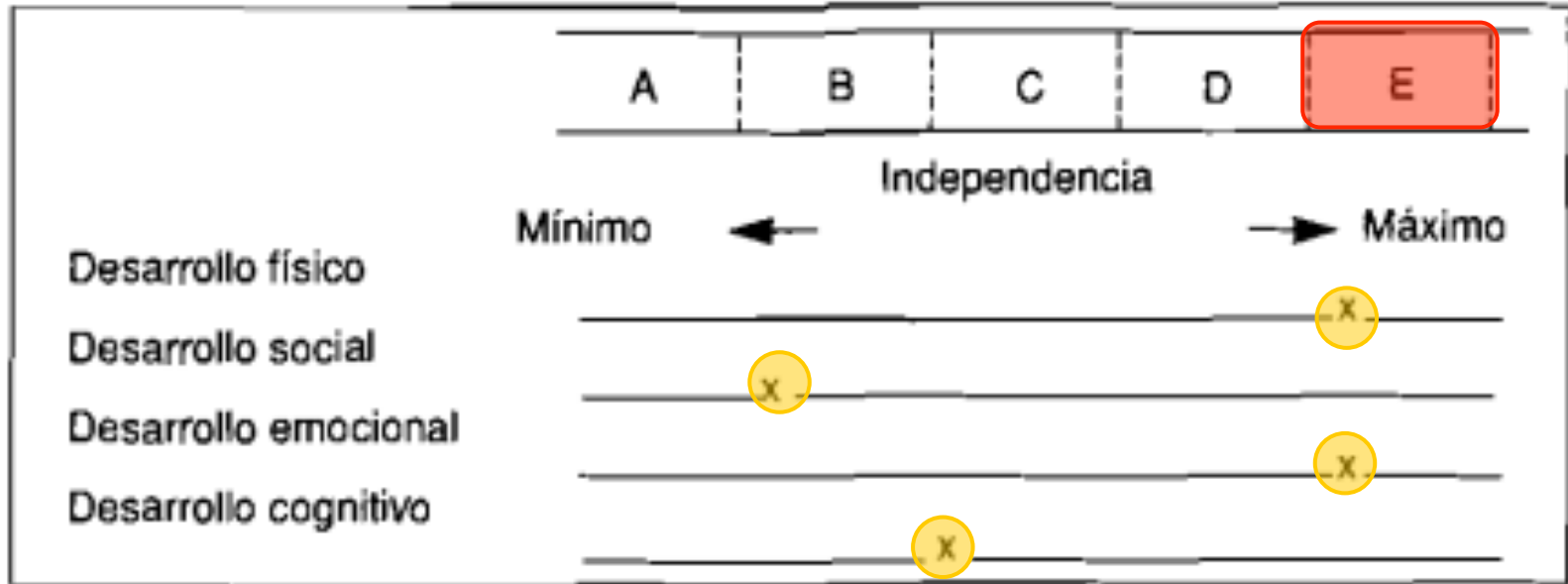
La posició es desplaça cap al màxim:
- Es redueix la pressió i l'ansietat.

■ CANAL COGNITIU

La posició es desplaça una mica cap al màxim:
- L'alumne segueix el seu propi criteri (habilitat i aspiració) i no criteris externs.
- L'alumne és més independent.

CANALS DE DESENVOLUPAMENT

EXEMPLES DE PROGRAMES INDIVIDUALITZATS

CARACTERÍSTIQUES COMUNES:

1. S'adapten a l'estructura teòrica de l'estil.
2. Contenen informació general sobre l'organització.
3. Identifiquen l'activitat i la tasca o tasques.
4. Algunes identifiquen el factor clau.
5. Ofereixen mostres de nivells dissenyats segons el principi de la corda inclinada.
6. Tot i que el format general és similar, ofereixen certa flexibilitat en alguns detalls.

EXEMPLES DE PROGRAMES INDIVIDUALITZATS

Nombre _____ Estilo **A B C D E**
 Clase _____ Programa individualizado nº _____
 Fecha _____

Habilidades de fútbol americano

Al alumno:

Las tareas de fútbol que se indican a continuación te ayudarán a determinar tu nivel actual de ejecución en diversas habilidades. Tu rol es seguir este programa a tu propio ritmo. Cualquier pregunta sobre el programa, fórmala a tu profesor.

Tu rol:

1. Decidir qué tarea realizas en primer lugar.
2. Leer los criterios de ejecución.
3. Escoger un nivel inicial y marcar con un círculo el número que esperas realizar.
4. Ejecutar la tarea y tachar el número de veces que realmente la has llevado a cabo.
5. Comparar tu ejecución de la tarea con los criterios establecidos.
6. Decidir si repites la tarea al mismo nivel, a otro diferente, o pasas a otra tarea.

«Field Goal» (Gol de campo) — Tiro libre directo (Criterios):

1. Da dos pasos. El último, con el pie que no chuta, debe ser largo y de arremetida. Sitúa el pie ligeramente detrás y al lado del balón.
2. Balancea hacia adelante la pierna con la que chutas, con la rodilla flexionada y el tobillo firme.
3. Endereza la rodilla y contacta con el balón exactamente debajo del centro, con la zona de la punta del pie.
4. Mantén la cabeza baja y el peso del cuerpo ligeramente sobre el balón.
5. Movimiento de continuidad con una patada con la pierna recta y alta.

	log.	n.i.

La tarea: Decide con respecto a la distancia (10, 15, 20 o 25 metros) y decide también sobre el punto de lanzamiento, angulado desde las marcas de las líneas, o centrado. Efectúa 10 patadas de lanzamiento y anota el resultado.

△	△	10 m.	△
△	△	15 m.	△
△	△	20 m.	△
△	△	25 m.	△

Distancia	TIRO ANGULADO										
10 m	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
15 m	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
20 m	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
25 m	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Distancia	TIRO CENTRADO										
10 m	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
15 m	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
20 m	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
25 m	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Centrar la pelota (Criterios):

1. Adopta una posición flexionada o agachada, con los pies separados según la anchura de los hombros.
2. Agarra el balón del mismo modo que en el pase hacia adelante, con la mano que lanza encima del mismo. Usa la otra mano como guía.
3. Mantén la cabeza baja y mira a través de tus piernas hacia la diana.
4. Pon la pelota en juego rápidamente con una sacudida de los brazos hacia atrás y un impulso de la muñeca que lanza.

	log.	n.i.

La tarea: Busca un compañero y elige una distancia desde la cual centrar (5, 7, 8,5 o 10 metros). Pasa directamente a tu compañero/a de modo que pueda tocar el balón con ambas manos sin mover los pies. Completa 10 pases y anota los resultados.

C	-0
△	5 m
△	7 m
△	8,5 m
△	10 m

Distancia	COMPAÑERO COMO DIANA										
5 m	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
7 m	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
8,5 m	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
10 m	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

El pase en profundidad (Criterios):

1. Agarra el balón con los dedos extendidos, de modo que el 4º y 5º dedos crucen los cordones.
2. Coloca los pies separados según la anchura de los hombros, el pie trasero perpendicular, y el delantero en ángulo de 45º con respecto a la dirección del pase.

	log.	n.i.

Nombre _____
Clase _____
Fecha _____

Estilo B C D **E**
Programa individualizado n° _____

Golf: golpe corto y «putt»

Al alumno:

1. Elige un nivel inicial y marca con un círculo el número que esperas realizar.
2. Haz la tarea y tacha el número de ejecuciones reales.
3. Compara tu ejecución de la tarea con los criterios establecidos.
4. Decide si repites la tarea al mismo nivel o a otro diferente.

Golpe corto

Criterios:

1. Sitúate derecho con los pies juntos.
2. Flexiona ligeramente las rodillas, como si empezases a sentarte.
3. Golpea a la pelota a la altura de tu talón izquierdo.
4. Movimiento de continuidad durante la trayectoria de la pelota, manteniendo firme la muñeca izquierda al contactar.
5. No dejes que la cabeza del palo sobrepase a la mano izquierda.
6. El vuelo de la pelota debe ser bajo.
7. Apunta y golpea hacia un lugar predeterminado, para que la pelota ruede hacia el hoyo.

La tarea: Escoge una distancia (línea A, B o C), y una zona de diana (grande o pequeña). Ejecuta 10 golpes cortos, y anota el número de veces que das en la diana.

Línea A _____

Línea B _____

Línea C _____

Distancia	DIANA GRANDE										
A	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
B	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
C	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Distancia	DIANA PEQUEÑA										
A	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
B	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
C	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

UN ALTRE
EXEMPLE

La diferència és indiferent

